

Til nr. 8

Det foreslås heri, at afgiftsgrundlaget fastsættes til virksomhedens lønsum – som i den gældende lov – med et tillæg. For køb/salg-virksomheder foreslås tillægget fastsat til 45 pct. (det nye § 5, stk. 1), medens det for den finansielle sektor og en række lønsumsvirksomheder (§ 5, stk. 2) – som hidtil – foreslås fastsat til 90 pct. Der henvises til de almindelige bemærkninger foran (punkt 4-6).

Stk. 3 svarer til reglerne i den gældende lov.

Bestemmelsen i stk. 4 fastsætter, at virksomheder, der både udøver afgiftspligtige og afgiftsfri aktiviteter, skal foretage en fordeling af virksomhedens lønsum. Fordelingen skal omfatte den afgiftspligtige, henholdsvis den afgiftsfri del af virksomheden. Samme fordeling skal foretages af virksomheder, der opgør afgiftsgrundlaget efter både stk. 1 og 2, dvs. lønsum med tillæg af 45 pct., henholdsvis 90 pct. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for opgørelsen af afgiftsgrundlaget.

Det foreslås i stk. 5, at afgiftsgrundlaget for virksomheder, der udgiver eller importerer aviser, er værdien af virksomhedens salg af aviser. Værdien opgøres efter reglerne i momsloven.

Til nr. 9, 10, 11, 12, 13 og 16

Ændringerne er konsekvenser af arbejdsmarkedsbidragslovens ophævelse. En del regler, herunder

med visse redaktionelle ændringer, er det fundet nødvendigt at overføre til lønsumsafgiftsloven.

Til nr. 14

Den foreslåede regel i den nye § 13 a skal ses i sammenhæng med, at der i afgiftslovene er hjemmel til at give påbud om lønindeholdelse for de pågældende beløb.

Den foreslåede regel i den nye § 13 b om eftergivelse og henstand er en konsekvens af, at tilsvarende bestemmelser er indsat i den øvrige afgiftslovgivning ved lov nr. 825 af 19. december 1989.

Til nr. 15 og 17

Forslaget indeholder alene en ajourføring i loven af de statslige myndighedsbetegnelser.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft og har virkning fra den 1. januar 1992. Virksomheder, der ikke i forvejen er registreret for lønsumsafgift, skal anmelde sig til registrering senest 2. marts 1992.

Stk. 3 giver skatteministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af loven. En noget tilsvarende bestemmelse findes i arbejdsmarkedsbidragsloven.